

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Hat hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szög 1 frt 30 kr, a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítottatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléscéért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszoriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.

Előfizetési fölhívás

BARS

III-ik évfolyamára.

Lapunk mai számával fejezi be pályafutásának második évét.

Előző számaink tartalma és iránya legyen biztosíték a jövőben. Ez alapon ajánljuk lapunkat a nagy közönség további jó akaratába.

Előfizetési feltételek:

Egész-évre 5 frt. — kr.
Fél-évre 2 frt. 50 kr.

Az év végén.

Szilveszter napja van; az év utolsó napja. Mily hullámzó érzelmek váltakoznak milliók kebelében, vissza tekintve a bucsuzó év örömet, vagy but szülő pillanataira!

Ki a multban több örömet lelt, mint keserűséget: a jövőtől, sugárzó tekintettel várja szerencséje folytatását; kinek a mult csak a sötét emlékek foszlányait nyújtja: remegve lépi át az újév küszöbét, tartva attól, hogy az sem löveli reá a boldogság sugarát.

Mindkét irányban nyilvánuló érzelmek a multban gyökereznek; a mai nap azonban bezárja előttünk a multat, s a jövő nap hajnala megnyitja a munka és szeretet kedvelőinek az öröm és boldogság fényben uszó csarnokát.

Igen. A munka az egyetlen biztosító szövétnek, melynek segítségével a jövőben haladhatunk a boldogság és biztos életmódhoz vezető ösvényen. A szeretet, az egyetértés legerősebb kapcsa melengesse szíveinket, hogy a megelégedés föl tanyáját a paloták és kunyhókban egyaránt.

Aki a munka és szeretet paizsával fegyverkezve várja az idők folyamát, annak keblét egy pillanatra sem dulhatja föl a jövő bizonytalansága; eltávolíthatja utjából a föl-fölmerülő akadályokat s kellemessé teheti az életet önmagára és szeretteire nézve.

A társadalom is csak ily erők föltüntetésével léphet arcz-pirulás nélkül a jövő nemzedék ítélőszéke elé.

„A munka és tudomány legbiztosabb föltétele a nemzetek életének.”

Vessünk pár pillanatot Barsvármegyének törekvésére a multban és vonjunk le következtetést: vajjon az itt föltalálható tényezők engednek-e arra következtetni, hogy megyénk közönsége a magyar-nemzet fejlesztésére öntudatosan munkálkodott?

Tagadhatlan, hogy megyénkben, ugy a közélet terén, mint a szerényen, szűkebb körben munkálkodó egyesületek kebelében hatalmas tetterő buzog.

S fölemelt fővel, teljes önérzettel konstatálhatjuk, hogy megyénk erejéhez mérten a közel multban is teljesíté köteleességét. A humanizmus számtalan vivmánya hirdeti erkölcsi élet-képességünket; a kulturális és nemzetiségi üdvös intézkedések is tanuskodnak arról, hogy e megye közönsége fölfogta a kor inó szözatát; sőt az ipar s kereskedelmi tér sem hever parlagon.

Van mégis bizonyos, nyomasztó légkör, mely egyesek és testületek jóakaratu munkásságára bénítólag hat; s ez: aszétágazó véleményekben—, olykor egyes vidékek speciális törekvésében —,

sőt fájdalom, némelykor személyes indokokban nyilvánul.

Ettől meg kell szabadulnunk! Mellőzzük a kiesinyes pártérdekeket, küzdjünk nyílt sisakkal s döntő érvekkel; ne tekintsük, hogy kitől jó az eszme, hanem válasszuk el a személyt s ítéljünk a tett fölött!

Kerüljük a nemzetiségi féltékenykedés és a vallási türelmetlenségnek még látszatát is; nehogy némely rosszakaró — ezen eszmék ürügye alatt — elhinthesse közöttünk a viszály magvát.

Barsmegyének magasztos hivatása van nemzetiségi és kulturális tekintetekben, amelyeket csak ugy képes megoldani, ha a nemzetiségek, hitfelekezetek és osztályok közötti békés, testvéries egyetértés összhangja soha meg nem zavartatik.

Igy volt ez hajdan Barsvármegye diésőkor-szakában, így kell ennek lenni a jövőben is! Mi bizunk megyénk egyetértésre törekvő intelligenciájában s hisszük, hogy az itt-ott fölbujánzó egyenetlenségeket erkölcsi fölényével elsimítja; és így megteremtí azon várva várt helyzetet, hol a jóra-irányuló nemes törekvések kedvező talajra találnak.

Hogy a félreértések, egyenetlenségek eltávolíthatók legyenek: szükséges a folytonos érintkezés, szükséges az egymás iránti bizalom.

Dobjuk el magunktól a multból fönmaradt, kiesinyes gyanusítgatásokat; forduljunk el ezen átkos érzelmek maghintőtől, s ne engedjük a jövőben, hogy elkeletlen mótelyei a társadalomnak a közjó megromlására irányuló munkájuk sikerét láthassák.

Munkálkodjunk tehát szakadatlanul az egyetértés megszilárdításában, de ne csak szóval, hanem tettel is; nyújtsunk egymásnak segédkezet mindabban, ami a közjót célozza, ami jogos, ami méltányos.

Ne mérlegeljünk hitfelekezeti, nemzetiségi vagy párt szempontból soha; hanem kérdezzük azt: előmozdítja-e megyénk javát, emeli-e társadalmi életünk egyöntetűségét, biztosítja-e a nemzetiségek, vagy hitfelekezetek közötti testvéries egyetértést ez, vagy ama törekvés? Ha igen —: ugy gyámolítsuk azt, ha nem — vonjuk meg segélyünket.

Ha e pár őszinte szót megyénk nagy közönsége, a munkától visszavonult, de egyébként munkára képes polgártársaink is megszívlelik ez év utolsó napján s fogadalmat tesznek, hogy a munka és szeretet oltárára hozzák ők is köteles áldozataikat; ha kiűzzük keblünkben a viszály ördögét; ha a nemes czélért lelkesedve küzdünk: akkor nyugodtan tekinthetünk a jövőbe s szívből üdvözölhetjük az új év hajnalát.

Ugy legyen!!

Az új tőkekamat-adó ügy.

E fontos kérdés f. hó 18-án lön tárgyalás alá véve az orsz. pénzügyi bizottságban.

A javaslat ellen Harkányi, Helfy és Szilágyi Dezső szólaltak föl; Harkányi a kamat-adó leszállítását ohajtja. Helfy nem látja arányban az adó összeg eredményével, az előrelátható kár nagyságát s így a törvényjavaslatot általában sem pártolja.

Leghatásosabban szólalt föl a javaslat ellen Szilágyi Dezső; kimutatja, hogy a javaslat mellett fölhözött érvek igen ingadozva támogatják az elfoglalt álláspontot, sőt az ellentétes indokok annyira megingatják annak alapját: hogy ebből következtethetni már is,

miszerént a törvényjavaslat — majdan a gyakorlati életben, a végrehajtás körül leendő eljárás bizonytalansága miatt — válik lehetetlenné.

Ez adó fedezésével három forrást állítanak föl: a betevőket az intézetet és a kölcsönvevőt. Igaz ugyan, hogy minden egyes pénzügyi viszonyainak megfelelően egy s ugyanazon eljárást követheti; de vajjon egy adóvégrehajtó közeg (ez esetben a pénzügyet), talán az ugys megterhelt kölcsönöket tekintse az új adóforrásának!?

„Fontos, figyelemre méltó — ugy mond — ki fogja az adót fizetni?” Épen e válasz bizonytalanságában rejlik a hiba.

Wahrmann indítványára a törvényjavaslat-hoz még egy új szakasz vétetett föl: e szakasz szerint a pénzügyeteknek egymásnál elhelyezett tőkéjük után járó kamat 70%-ig adómentes: illetőleg, az ily czímen befolyt tőke-kamat 70%-a a nyers jövedelemből levonható lesz.

A bizottság lefolyt tárgyalása után, kevés reményünk lehet arra nézve, hogy az új tőkekamat-adó törvényjavaslat a ház által el ne fogadtatnék.

De meg vagyunk győződve, hogy az új törvény végrehajtásánál észlelt káros következmények hatása alatt, a kormány rövid idő elteltével ajánlani fogja a majd megalkotott törvénynek hatályon kívül leendő helyezését.

Barsmegye törvhatósági bizottságának gyűlése.

Barsmegye törvényhatósági bizottsága f. hó 14—15-én tartotta meg föispán ur öméltósága elnökle alatt deczemberhavi évnegyedes közgyűlést.

I. Elnöklő föispán ur megnyitó beszédében melegen bucsuzván el a bizottság azon tagjaitól, kik jövő évben annak tagjai megszűnnek lenni, — azon reményének ad kifejezést, hogy őket rövid idő múlva ismét, mint a bizottság tagjait, üdvözölheti.

Jeleni, hogy napjainkban, midőn több és több figyelem fordítatik adminisztrátióknk javítására, a törvényhatósági bizottságra is azon kötelezettség hárulnik, hogy az a közügyek iránt érdeklődve, befolyását minél határozottabban gyakorolja s érvényesítse.

Áttérve önkormányzati jogunkra, megemlíti, hogy a közszellem ma is teremtett már férfiakat, kik megyei önkormányzatunkat az idők keretébe beilleszthetőnek nem tartván, azt megszüntetendőnek, s az állam kormányzatot mai alakjából kivetkőztetni s a cenzurális kormányzatot kívánnák életbe léptetni, — de ő a cenzurális kormányzatot határozott ellensége, nem csak azon okból, mert látja veti azon finanziaális nehézségeket, melyekbe annak keresztülvitele ütköznék, — de mert lelkéből eságg megyei önkormányzatunk föntartásán, melynek, ha vannak is hiányai, azok nem azt vonják maguk után, hogy az megsemmisítendő, hanem, mint a hogy nem megölendő a beteg test, de a kóros részekről szabadítandó meg, ép ugy önkormányzatunk is a viszonyokhoz képest javítandó.

Aki a nemzetiségi kérdést illeti, teljes megnyugvással jelezheti, hogy ép azon megyék, melyek leginkább elarasztják tót aju honpolgárokkal: leghatóságosabban munkálkodnak a magyar nyelv terjesztése s a magyar állam eszméjén; — például hozza föl erre Gemör és Zólyom megyéket, hol valóban eredeténnyel működnek a pánszlávizmus eszméjének terjedése ellen.

Megyénkben, melynek lakossága részben szintén tót, — vannak ugyan még egyesek, kik még a régi időkben magukba szivott pánszláviztikus eszméktől elválni nem tudnak, — de ezen eszmék terjesztésétől óvakodnak, s meg van győződve, hogy ha oly tünetek mutatkoznának, melyek a magyar államiság megszüntetésére lennének irányítva: az egész törvényhatósági bizottság támogatandja, azoknak csirájában elfojtására való törekvésében. — ismételve kéri tehát a bizottságot, hogy megyénk multjához hiven, nemesak a hatóságai, de a társadalmi téren is élénkebb közéletet igyekezék teremteni. (Ezt mindennek előtt! — Szerk.)

Mint örvendetes eseményt bejelenti, hogy megyénk kiváló bizottsági tagja: nagyméltóságu Szilágyi József ur, az országgyűlés által a koronaöri méltóságra megválasztatván, a választás a Felsőház által meg is erősítettett; s indítványozza, hogy ez alkalomból Öngyméltóságához egy üdvözölő átirat intéztessek.

Bejelenti továbbá, hogy Öfelsége, a király által gróf

Ráday Gedeon honvédelmi, gróf Széchenyi Pál pedig földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszterre neveztetvén ki, indítványozza: az újonnan kinevezett miniszterek fölratlatilag üdvözöltesse; folkéretvén az utóbbi, hogy tekintettel az országban jelenleg folyamatban levő vizsabályozási munkálatokra s közgazdasági mozgalmakra: a kultur-mérnökség munkálkodása, a megyékben már folyamatban levő s még később megkezdendő vizsabályozásokra is kiterjesszessék.

Bejelenti továbbá, hogy a garami járási orvosi állomásra pályázó nem jelentkezett; — tekintve azonban, hogy a nagy járást hatóságai orvosi fölligyelet nélkül hagyni nem lehet, e végből Dr. Gasparetz Béla orvost s szklenői fardótulajdonost tiszteletbeli megyei főorvossá kinevezi, s a garami járási orvosi állomásra helyettesíti.

Tehtintve továbbá a fólhalmazott hivatalos teendőket, tiszteletbeli szolgabírákká: Várady Antal, endrédi birtokost és Kiss Lajos, eddigi tbeli aljegyzőt —; tiszteletbeli aljegyzővé pedig: Bartha Béla megyei irnokot kinevezi; — elvárván az illetőktől, hogy teljes buzgalommal igyekezzenek a nyerc tiszti rangjukkal járó teendőkben segédkezni.

Ezzel az ülést megnyitotta.

II. Tekintettel a mai napon megejtendő választásokra, az elnöklő főispán által a szavazatszedő küldöttségbe kinevezettek: elnökül gróf Migazzy Vilmos, tagokul pedig: Gajdosik Rafael és Vass Lipót urak.

III. Az elnöki megnyitó beszédben foglaltak folytán:

1. Törvényhatósági bizottságunk kiváló tagjának Szilágyi József Önmegmáltóságának, a koronaöri méltóságra lett megválasztása a megye közönsége által őszinte örömmel fogadtatván, ebbeli örömeinek egy üdvözlő fölratlatban kifejezést adni elhatározta.

2. Az újonnan kinevezett gróf Ráday Gedeon honvédelmi és gróf Széchenyi Pál földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszter ur Önmegmáltóságaihoz szintén üdvözlő fölratlat intézése határozatott el, folkéretvén az utóbbi, hogy tekintettel az országban jelenleg folyamatban levő vizsabályozási munkálatokra, s gazdasági mozgalmakra, — a kultur-mérnökség munkálkodása, a megyékben már folyamatban levő, s még később megindítandó vizsabályozásokra is kiterjesszessék.

3) Dr. Gasparetz Bélának tiszteletbeli megyei főorvossá lett kinevezése, s a garami járási orvosi állomásra való helyettesítése örömdíj-s tudomásul vétetvén, az alispán utasított: miszerént nevezettől a tiszti esküt kivévén, fizetését a mai naptól tegye folyóvá.

4. Várady Antal és Kiss Lajosnak tiszteletbeli szolgabírákká, Bartha Béla megyei irnoknak pedig tiszteletbeli aljegyzővé lett kinevezetéseök helyeslőleg tudomásul vétetvén, az újonnan kinevezett tiszteletbeli a tiszti esküt a közönség színe előtt le is tették.

Ezen határozatokból kifolyó intézkedések és teendőkkel a megye alispánja megbízott.

Miről az alispán, a kinevezett tiszteletbeli tiszteletbeli —, az öt járási szolgabíró — s a három város polgármestere értesíteni határozatott.

IV. A megyei közigazgatási bizottságba újból beválasztottak, Conlegner József, Leidenfrost László, Pristyaik Neit, Detrich Péter és Szakmáry Endre.

A megyei közigazgatási bizottságba tiszti ügyészi helyettesül: Morva György, megyei tb. tiszti ügyész választott meg.

V. A z i g a z g a t ó v á l a s z t m á n y b a a közgyűlés által megválasztottak: Leidenfrost László, Büttner Emil, Samassa Adolf, Dióssy József és Morva György. Főispán ur ömeltőségük által kinevezettek: elnökül Rudnyánszky Titus, tagokul pedig Dombay Vilmos, Kosztolányi Sándor és Szirányi Sándor.

VI. A v a s u t i b i z o t t s á g b a p ó t l o l a g beválasztottak: Szilágyi Olivér és Benkovits Ernő.

VII. M á r i á s s y I s t v á n megyénk kitünő följegyzőjének kitörő lelkesedéssel fogadott indítványa folytán: Kossuth Lajoshoz, Thuriban élő nagy házáknálhoz, 80-ik születési évének betöltése alkalmából, üdvözlő átirat határozatott intézteni.

VIII. A t r ó n ö r ö k ö s n ö Öfenségeinek ama nagylelkű ténye, melyszerént a lévai jótékony nőegylet gondozása alatt álló árvaház fölötti védnökséget elfogadta, s egyuttal megengedni méltóztatott, hogy ezen árvaház az ő neve után nevezessék el, — hálás köszönettel fogadtatott, s erről Öfensége egy köszönő fölratlatban értesíteni határozatott. — (A védnökség elfogadásáról az egylet még máj napig sines értesítve! — Szerk.)

IX. A z a r - m a r ó t h i b e e s l ő j á r á s II-ik aljárásában, az elhalt Botka László helyett Conlegner József, továbbá a megyéből eltávozott Czenczy Lajos helyett Sztaňkay Kálmán; — s végre az elhalt Simonyi Sándor helyett Simonyi Béla választottak meg tagokul. r. l.

(Folytatása köv.)

Különfélék.

es. kir. kamarásnak haláláról vették a gyászjelentést A köztisztviselőben álló gr. Hunyady-család gyászolja a boldogultban a családfőt. Barsvármegyének közéletéből tisztelet és ragaszkodás fűződik e grófi, nemes családnak; s így általában részvétet kelt megyszerte e család vesztése. A családi gyászjelentés így szól: „Kéthelyi gróf Hunyady László, es. kir. kamarás és országgyűlési képviselő, neje szül. Keresztszegi és Adorjányi gróf Csáky Sarolta, Öfensége a császárné és királyné csillagkeresztes és palotahölgye; Kéthelyi gróf Hunyady Kálmán es. kir. kamarás, valóságos belső, titkos tanácsos, Öfensége a császár és király főszertartásmestere és altábornagy, neje Schauensteini gróf Bona Alexandrine Öfensége a császárné és királyné csillagkeresztes és palotahölgye, ezek gyermekei: Károly és Julia; valamint Kéthelyi gróf Hunyady Julia, férjezett Aremberg hercegné, ennek férje: herceg Aremberg Károly, melyken szomorodott szívvel tudatják boron szeretett atyjuknak,

illetőleg ijuk- és nagyatyjuknak méltóságos Kéthelyi gróf HUNYADY FERENCZ es. kir. kamarásnak, f. évi deczeberhő 23-án, élete 79-dik évében, hosszabb betegeskedés és a haldoklók szentségének ajtatos fölvétele után, végegyengülésben történt gyászos kimúltát. A boldogultnak bütt tetemei f. évi deczeberhő 25-én, déli 12 órakor fognak Klosternenburgban saját lakásán, beszenteltetni és f. évi deczeberhő 7-én, Ivánkán, Pozsonymegyében, örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozatok f. évi deczeberhő 27-én, d. e. 10 órakor fognak a skótok templomában, Bécsben és a kegyuri egyházakban a mindenhatónak bemutatni. — Kelt Bécs, 1882, deczeber 24. — Áldás és béke hamvaira!

— A helybeli postahivatal, mint már többször érintők államivá lesz. — Mint értesülünk az átadás holnap történik, mely alkalommal az igazgatóságot Mészáros Lukács, Léva város polgármestere képviseli. — A tiszteletbeli már szintén kinevezettek, és pedig posta-főnökké: Fábri Antal (budapesti postatiszt), kiadókka: Boleman János (lévai postamester), Csók János és Podolyák János (kezelő díjnokok). — Midőn a közönség nevében hálás emlékekkel válnak meg a mai posta-személyzettől: üdvözlőjük egyzersimint az új, posta-tiszti személyzetet. Leljük föl a kedves othont szerény városunkban; legyenek boldogok és megelégedettek új állomásaikon!

— A bars-szent-keresztii kaszinó-egyesület folyó hó 19-én tartá ezévi, rendes közgyűlését. A város eskély számú értelmisége már több év óta tartja fenn tetemes áldozatokkal az egyesületet. A pénztárnok ez évi számadásai is érezhetővé tették a tagok eskély számát: ugyannyira, hogy a jövő évi költségvetés az előirányzott bevételeket meghaladta. A deficit fedezésének kérdésére megfélelt azonban Andor József egyleti tag, ki tárczájába nyulva, kitétte a hiányzó összegét. E derék férfiu nemesak az egyesület elismerésére méltó, de megyszerte ismeretes bőkezű jótékony-ságáról A mely egyesületnek ily tagjai vannak: az élni és virulni fog!

— Adakozás. A kisdodovai ünnepély emeléséhez a már közlötteken kívül hozzájárultak még szerkesztőségünk utján: Klain Ödönne 1 frt. 50 kr., Várady Ilona 1 frttal. S így a szerkesztőségünknel begyűlt összeg 12 frt 70 kr. Fogadják a jó szülők s a kisdedek nemeslelkű barátai, jótéteményökért köszönetünket.

— A lévai kaszinó-egylet 1883. évi januárhő 2-án, d. u. 3 órakor, saját helyiségében, rendkívüli közgyűlést tart. — A gyűlés tárgya, mint a meghívóban is jelezve van, az alapszabály-tervezet megvitatása.

— A árvaház Lévan, mint azt már érintettük is, e hó folytán megnyílt. Néhány árva a karácsonyi ünnepeket már gondos kezek között, meleg szobában tölthet. Hogy egyesek úgy, mint az összes közönség mily rokonszenvvel támogatá e szent ügyet: kitünik az árvaházi bizottságunk hozzánk beküldött kimutatásból melyszerént az árvaház megnyitásakor részint pénzben, részint egyéb fölszerelések és élelmiszerekben a következő adakozások történtek; és pedig

Tárcza.

A kisdedek karácsonya

— Lévan. —

F. hó 23-án tartatott meg a helyb. sz. Vinezéről nevezett nővérek tanintézetében a karácsonyfa ünnepély. A kicsinyek öröme a nagyok gyönyörűsége; ezt éreztük mindannyian, kik szemtanúi lehetünk a kisdedek kicsinyei által előadott pástortjátéknak.

Minden egyes kis gyermek oly kedves, oly szeretetreméltó volt, midőn versecskéjét, vagy mondokáját elfogulatlan bátorsággal, majd némi félénk tarizkodással elmondotta, hogy nemesak nálunk szülőknel is megzendült a szív azon gyöngéd hurja, mely vajni ritkán, s akkor is csak a legtisztább benyomások hatása alatt tölti el az ember egész valóját valami tulvilági érzés kellemével.

Az ügyes csoportosítás, s a jelmezek izléses egyszerűsége valódi mesterkezetre vallottak.

T. Pia és Blandine nővérek érdeme ez, ök a kisdedek valódi nemői, kik nem kímélve időt s fáradságot, a zsenge szívek vallásos érzelmeit folkeltetni, s azt a minden szép és nemes iránti érzéssel karöltve fejleszteni iparkodnak.

E kedves kis pástortjáték után a fölserdültebb leánynövendékek a „Fenyőág“ ezimű kis szindarabot adták elő.

A színpad ügyesen berendezett gyermekszobát tüntetett föl, mely az egész darab hatását nagyban emelte. Nem említve a leánykák csinos s összevágó játékát, méltó elismeréssel kell adoznunk t. Antónia nővér fáradozásáért, mi leginkább kitűnt a szereplők szépen hangsúlyozott magyaros kijtésén, melyen legkevésbé sem volt észrevehető azon sajátosság, de szépek épen nem mondható lévai dialektus.

Az igen nagyszámú közönség egy jó része esakis a csinos énekdarabokban gyönyörködhetett; de a mi legérdekesebb részét képezte volna az egésznek, — az ajándékok kiosztása fölötti öröm —, ennek alig néhányan ichtünk tanui, mert oly rendtelenség támadt, hogy az előkelőbb urhölgyek egy jó része kénytelen volt távozni. Amily szép és dícséretreméltó dolog az érdeklődés, ép oly elszomorító s megrovásra méltó azonban egyeseknek tolakodó s lármás viselete, mely holmi utcai komédia köré csoportosulók között, talán

megjárja, de egy tanintézet szerény falai között tisztes uri közönséggel szemben — schogysem igazolható.

Azt hisszük a t. nővérek jövőre nem fogják kapukat boldog, boldogtalannak megnyitni, hanem találnak majd módot arra, hogy oda esakis az érdekeltek mehessenek be oly számmal, amennyi elég kényelmesen elférhet.

A karácsonyfa ajándékai egyes szülők és gyermekbarátok adakozásai folytán gyűltek össze.

A lévai hölgyközönség újólag megmutatta, hogy áldozni tud szívesen, hol a jó úgy kívánja; ezuttal önmagának szerezte meg ez által a legszebb karácsonyi ajándékot: — a legdrágább ékszeri, a kisdedek szemében rezgő, tiszta öröm könyvespéjt, melynek kristály vizében a hálaérzet hő sugára ragyog. n. —

Toszt, az év végén.

Azt mondja a nóta:

„Ezezer esik esztendőbe' karácsony“.

Nines igaza!, mert karácsonyja többször is esik egy évben az embernek; valamint a János-ok, Mária-k és Ferenczeknek is többször kijut a névnapjukból.

Egyszer csak Szilveszter esik egy évben, azaz, hogy ez sem esik, mert egyik kezével az ó-, másikkal az új-év kráglójába kapaszkodik. De az új év lerázza nyakáról, ifju erővel, határozóvekként szurja le a mult idők elvesztett birtokára, azt mondva neki: „ne tovább!“

E czövek előtt megállunk ma, s egy kissé elgondolkodunk a tegnapi „taval“-ról, ilyenkor aggatjuk reá azokat a szönyegeteket, melyek a feledés szövöszékében készülnek. Kap tehát takarózdót eleget az idén, nem fázhatik meg alatta, kivált a mostani télben. Pedig bárcsak megfagná!

Talán ép azért nem fagy meg, mert sok fekete fátyolt raktunk reája. Rosszul viselte magát a távozó év! Olyan volt, mint a rossz posztó, mely semmivel „sem jobb a Deákné vásznánál.“

Node csakhogy elment. — Szerencés utat!, mind a vizig szárazon!

No hiszen épen úgy megy! — Ősz óta bucsuzik már, ősz óta hullatja elsírt könnyeit, melyek árviz módjára terülnek szét a szárazon. E tengernedvesség közepette megrozsdásodnak a napok, különösen a vasárnapok, mert vas van bennök. A hétköznapok többedma-

gukkal lévén, nem félnek a rozsdától; mert egymást esiszolják, puczolják, ketélik.

Ézért a mai Szilveszter-napot méltán nevezhetjük rozsdás Szilveszternek. A mai Szilveszter úgy áll a költöző év végén, mint egy vas-ár, melyet a markos új-év épen vas-ár-napon döfött a futó ó-évnek sarkába. Lehet, hogy mérgeben eselkedte, — úgy kellett neki! Haragszik rá mindenki: ifju, öreg, szegény, gazdag, lány és legé y, jó és gonosz, előfizető és újságíró gyaránt; kiki tudja: miért?

Lépjünk tehát rozsdás sarkantyujára e lassan kullogó vén esztendőnek, tegyük be az ajtót háta mögött s fogadjuk a reményteljes újévet. A multból rakjuk zsebre az érdekesebb emlékeket s felejtsük azokat, melyek nem kedvesek és felejtethők.

Igy szoktunk, — mert másként nem lehet, elmékedni e napon. Busulunk, szenvedünk a multak miatt, s rettegjük, féljük a jövőt.

Biz ennél kellemesebb mulatság volna, ha egy, töröl metszett névnapí dáridóban, gondtalan enyelgés-sel tölthetnők az időt. — De ki tehet róla, ha népünknel oly nagy az antipathia a Szilveszter-név iránt! En a magam ismerősim között oly kevés Szilveszter ismerek, hogy közülük egy sem jut eszembe. Szilveszter napján kevés embernek jut a szerencse, hogy valakinek nevenapján meghíva, vagy hivatlanul mulatasson.

Mindenki így van ezzel!

E nap a „n é v n a p o k L á z á r j a.“

Szegény embernek való nap; — szegény embernek való név. S valóban kevés Szilveszter születik papának. Egyébiránt, ha a t. olvasók közül netalán Szilveszterek is találkoznának, őszintén gratulálók nekik. Bezáról forduljon meg a nóta:

Egyszer esik esztendőbe' Szilveszter,

Az ó-évnek buját, baját felejtse el! Rigmus.

Szilveszter estéjén.

Eltűnsz hát előlünk ó-év; elha vad a lángod! — Áh, az öregségnek sorsa kitulni eként.

Hatvanöt és háromszáz nap tartotta világot: Pályád megszakad és megszűnik életed itt. — Ifju erő, közeleg; tűnjék el mind a mi hervad;

Élet az életnek hoz, s nem eayészet erőt. Jöjj, hát jöjj új év; új láng élessze világunk;

Jöjj: hozd áldásod, s szórd ragyogón mircánk! Luna.

adott: dr. Pólya Józsefné 1 vánkust tollat és burgonyát, Schwarcz Györgyné 1 ágat és babot, Frommer Józsefné 1 vánkust tollat, Heinrich Ferenczné babot és burgonyát, Tóth Zsigmondné zsirt és egy putton burgonyát, Gertler Antalné babot, Ehrenfeld Dávidné 1 vánkust tollat és káposztát, Sömegh Julia 1 putton burgonyát, Kubanek József eleséget, Leidenfrost Emilia 5 frtot és 2 zsák lisztet, Szakmáry Antónia 1 vánkust 1 véka eleséget és burgonyát, Brach Margit 5 frt, Csekey Vilmosné 2 frt, Lakner Lászlóné 2 frt, özv. Boronkay Antónia 2 frt, Rimanóczy Antónia 2 frtot, 2 drb. héjt, 1 lepedőt, 1 szalmazsákot, 1 takarót, 1 vánkust, 1 pár kést, villát, kanalat, 2 poharat és tányért, Levatic Gusztávné 3 drb. törülközőt, babot és burgonyát, Fischer Andrásné 1 vánkust és 1 takarót, Leidenfrost Paula 10 frtot és 5 öl tüzi fát, Marchall Károlyné babot Nemecsek Gyuláné 1 vánkust tollat és káposztát, Kern testvérek 5 drb. falládát, Levatic Mártonné 1 lepedőt, 1 vánkust, 1 zsák krumplít, Levatic Irma 2 frtot, Kereskényi Lenke 1 putton burgonyát, Richter Ferenczné 1 lepedőt és 1 zsák burgonyát, Névény Sándorné 1 frtot és eleséget, Szabó Vilma szalmazsákot, Holló Sándorné 1 lepedőt, 2 szalmazsákot és 1 vánkust, Balbach Lajosné burgondiát és 1 zsák burgonyát, Kabina Józsefné 1 tábla szappant, Kompoth Karolina 3 drb. vánkoscizihát, Czírók Janka 10 liter petróleumot, Szabó Lendvich Mária több esekélyiséget, Balbach Andrásné 2 lepedőt, 2 konyha-törülközőt, 1 paplant, 1 vánkust 1 dunyhát, eleséget, 2 tálát és 1 pár evőeszközt Balbach Irén 1 frtot, kalarábit, káposztát és burgonyát, Leidenfrost Mari 2 frt, 1 ág és 1 zsák krumplít, Gimessy Józsefné 1 frt, Belesák Lászlóné 2 frt, 6 törülköző, 6 tényér, 4 kanál, Nyitray Ferencz 1 lepedő és szalma, Markly Ferencz 1 frtot és 1 zsák krumplít, Thuróczy Lőrinczné 50 kr, Schleifer Arminné 2 frt, 6 drb. törülköző és 1 véka bab, Beszedits Sándorné 2 frt, Veisz Johanna 2 frt és 2 zsák burgonyát, Bakó Ferenczné lenese, bab és 1 zsák burgonyát, Fischer Miksáné 3 pár téli harisnyát, Frommer Eleonora 2 ingre vászont, Fridmann Arminné 2 vánkoscizihát, Bók Lipótné 1 abroszt, 3 törülközőt és 2 pár evőeszközt, Medveczky Sándorné 2 frt, Medveczky Henriette 1 frtot, babot és burgonyát, Szandtner Matild 2 frt és 6 drb. kis ruhát, Berger Adolfné 2 ing és 25 kilogramm kukoriceza, Ehrenfeld Mórné 1 forintot, Ehrenfeld Jakabné 1 ing és 1 vánkust tollat, Csekey Flórisné 2 frt, Babusik Istvánné eleséget, Várady Kornélné 2 frt, Lakner Antal 5 frt, Keviczky Samu kalap, mellény és zsir, özv. Mészáros Józsefné 2 frt, Domján Lőrinczné 20 kg. só, Missik Jánosné 1 paplan, Boleman Edéné 2 frt, bab és burgonyát, Klain Odónné 1 frt, Schubert Pálné 50 kr, Mácsay Lukácsné 2 vánkoscizihát, 2 takaró héj, 1 vánkoscizihát, 1 szalmazsák, zsir, eleség és burgonyát, Fülöp Emilia 6 pár evőeszközt, 6 kanalat, Besse Dávidné 2 vánkuscizihát, 1 vánkust tollat, babot, különféle eleséget és 1 zsák burgonyát, Veisz Regina 1 frt, Konkoly Sándor 5 frt, Gyenes Józsefné 2 frt, Fogler Ilona 1 frt, Bellan Adolf 1 frt, Zauáthy 50 kr, N. N. 50 kr, Miklóssy Ferenczné 50 kr. Végül, karácsonyi ajándékkul: Leidenfrost Emilia uróné ismét 5 frtot adományozott. Midőn a szives adományok a bizottság részéről ezennel nyugtáztatnak: fogadják a nemes szívű áldozók a kisdetek nevében a bizottság köszönetét.

— **Egy esperes a tanítókról.** Illetékes férfiak közt, igaz, hogy csak magán társaságban, de azért egész komolysággal, szóba jött, hogy végre már egyszer tanítóegyesületet kellene szervezni a megyében. Erre a nagyon tisztelt esperes ur azt jegyzé meg, ha a megye többi kath. tankerületében is úgy állunk (állunk!) mint az enyémben, akkor bizony soha sem jön az létre. Az én kerületemben, ugymond a tanítók mind a nagy nyíltan a nagy sz... Azoknak ugyan semmire se lehet menni. — Még csak kivétel sinek köztük?! Feledj esperes ur a „honos honorandis“ elvet.

— **Hontvármegye lelkes közönsége,** a minden jó, szép és nemesért lelkesedő alispánjának, Pongrácz Lajos urnak kezdeményezése folytán szintén hozzájárult a Szent-István szobor alapítójának gyarapításához. A megye az érintett célra 100 frtot, gyűjtés útján pedig 255 frt. 70 krt adott össze a közönség; összesen 355 frt 73 krt.

— **A kistapolcsányi templom homlokzatáról** óriási darab vakolat hámolt le. már évekkal ezelőtt. Egészen eldizteleníti a templom tisztaságát. És nincs, aki kijavíttassa, pedig már legközelebb ünneplifennállásának 100-dos évfordulóját. Az ottani plebános, arra az alkalomra, minthogy összeesik áldozásának 50 éves ünneplésével, hír szerént, nagyobb iskolai alapítványt szándékozik tenni a szorgalmasan magyarul tanuló iskolások számára. — Üdvözlőjük nemes elhatározását!

— **Pályázat ipartanítónői állomás betöltésére.** Körnöz szab. kir. és főbányaváros iskolaszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerént a városi nőipariskolánál egy rendszeresített ipartanítónői állomás betöltendő. Ezen állomással évi 500 forintnyi és utólagos havi részletekben folyósítandó fizetés élvezete van összekötve. Az ipartanítónő, — kinek nőiparképezdén nyert oklevéllel kell bírnia, egyelőre ideiglenes minőségben három próbaévre alkalmaztatik és az ipari munkaoktatást az ipariskolában és a polgári leányiskolában az iskolaszék utasításai szerint teljesíteni tartozik. A magyar és német nyelv ismerete okvetlenül szükséges, a tót nyelv ismerete kívánatos. A keresztlevéllel, erkölcsi és egyéb minősítvényi bizonylatokkal és tanítónői oklevéllel stb. fölszerelt folyamodványok — különbeni mellőztetés terhe alatt jövő 1883. évi januárhó 15-ig bezárólag alulírott városi iskolaszékhez benyújtandók. — A városi iskolaszéktől. Körnöz bányán 1882. évi decemberhó 20-án. Chabada József, elnök.

— **Hymen.** Nógrádi levelezőnk tudatja velünk, hogy Madách Károly, Nógrádmegye közszeretében és tiszteletben részesülő alispánjának leányát, a szép és művelt lelkű Arabellát, a nagy költő unokáját: Kovács Ákos, királyi mérnök, a napokban vezetékoltárhoz. — Továbbá: Hoffmann Sándor köpataki postamester unokáját, H. Sándor főerdőtanácsos kedves és művelt leányát, Malvát eljegyezte Csopor István közalapítványi erdőszék.

— **Paulicska N.,** az egykor sokat díesért (lapunk is megdíeserte) apáthi kántortanító, még mindig a budai orsz. tébolydában van s onnan vett hivatalos értesülés szerént többé ki sem szabadul, meri gyógyíthatatlan elmebajban szenved. — Volt állomására körözvényileg (?) hirdetik a pályázatot.

— **Rövid hírek.** A magyar képviselők Debreczenben vándor képkiallítást rendeztek. A kiállítás karácsony napján nyílt meg s tart a debreczeni orsz. vásár utánig. Már eddig is történtek bevásárlások. — **Üzleti éleltség.** Átalában nagy lendület volt észlelhető az üzletekben a karácsonyi ajándékok vásárlása körül az idén. Mint jelentik, tíz év óta nem voltak az észterek oly keresetek, mint ez utóbbi napokban. — **Teljes amnesztiát** hirdetnek Boszniában mindazok számára, kik a legutóbbi fölkelésben való részvétel miatt vád alatt vannak. — **A vasárnapi munkaszünet** tárgyában Ausztriában is megindult a mozgalom; több vidék gyármunkásai kérvényt intéznek a képviselőházhoz e tárgyban alkotandó törvényhozás végett. — **A magyar ipar** ismét egy szép terméket produkál. S ez ipartárgy egy remek kapu, mely Budapesten a nemzeti kaszinó házára készült, nem is fővárosi iparosok műhelyéből került, hanem Ösz György műlakatos és Makkay József asztalos, nagy-károlyi iparosok készítménye. — **A Habsburg-dinasztia** megalapításának 600 éves jubileumát decz. 27-én ünnepelték meg Bécsben. Ez alkalommal minden templomban isteni tisztelet tartatott a császár és családja és a császári ház összes tagjai a Szt.-István templomban vettek részt az ünnepélyes istentiszteleten; a községtanács ünnepélyes üléssel örökölte meg e napot. — **A vidéki ipariskolák** szervezése ügyében a vallás és közoktatási miniszterium tanácskozásokat folytat. (Égető kérdés is ez már! Szerk.) — **Temesvár halad.** A városi törvényhatóság ugyanis elhatározta a villamos kivilágítást; erre vonatkozólag a szerződés már alá is irattak. — **Az eszéki új vasúthid** már a napokban átadatott a forgalomnak. — **A szolnoki ipartársulat** három évi cyclusra alakult. A betétek 20 kros részletekben történtek: november végéig e krajczáros betétek 31.872 frt 96 krra ruktak, mely összeg a tagoknál 8%-os kölcsönként van elhelyezve (hne mily szép példa ez a pénzintézetek életéből. Szerk.) — **Bürki, herui bankigazgató** közel egy millió erejéig megkárosítván a bankot, nyomtalanul eltűnt. — **A duna-gőzhajózási-társaság** ez évi. netto bevétele egy millió ötvenezer forint. Mig a tavali egy millió kétszáz nyehatezer harminczhat forint volt s így tekintve a huszonöt millió kétszázszáz forint, társasági tőkét, hat százalékos osztalékra számíthatnak a részvényesek. Tavali egy részvényre huszonhat forint huszonöt krajczár esett, az idén harminczegy forint ötven krajczár fog jutni.

— **Apróságok.** — Hivatalos siriratok — Szegszárd Vidéke elmés verseket tar elénk, melyek megillető hivatalos egyéniségek által joggal használhatók.

— **Papnak a sarkövére:** „Itt nyugszik az urban egy istenfelő pap. — Aki temetési stólat többé nem kap.“

— **Ügyvédnek:** „Fő prókátorod, a Jézus elői állasz, — Hol fuccs a replika, — seamit sem ér már az! — Rakhatsz, ezer stemplít folyamodványodra, — Kezesség mellett sem alsz szabad lábodra! — Elvén, apelláltál halomra, szüntelen, — Im meglelted halmod!, apellálj — ügyetlen!“

— **Bírónak:** „Most tégy igazságot a főbíró előtt! — Ugy-e kár, hogy eszedbe nem vettéd ezt előbb? — Eddig te itéltél!, hogy billent a mérleg? — Talán ferdén?... Oh jaj, neked is ugy mérnek!“

LEVELEZÉS.

Turóc-Szt.-Márton, 1882, decz. 23.

T. Szerkesztő Ur!

Mult levelemben jeleztem volt, hogy egy magyar hazafias párt alakult, melynek főadata lenne a tót nemzetiségieket a szereplés teréről leszorítani. Természetes, hogy ez a „Národnie Noviny“ hiveinek nem tett szét s a nevezett lap élesen megtámadta a párt kezdeményezőjét, Lchotzky Lajos alispánt. Ez azonban az ügy érdekében mit sem rontott, sajnos azonban, hogy a magyar emberek közül is sokan kiesinyes érdekekből távol tartják magukat a párttól s hazafiságukat alárendelik érdekeiknek. Sőt akadt magyar lap, mely — pedig a nemzetiségiek ellen akar küzdeni — tért adott e párt elleni áskálódásnak. Nem ezélem ezekkel vitába boesátkozni, csak jelezni akartam, hogy az eszme, mely mindenütt örömmel fogadtatott, Turóc megyében nem talál követoekre!

Örömmel jelezhetem, hogy a „Turóczi megyei gazdasági egyesület“ is megalakult s elnökül Justh György főispán választott meg.

Azon szerencsében is részesültünk, hogy tanfelügyelőségünk, mely eddig Zólyomgyéivel közös volt, újabban elválasztatott s a volt közös tanfelügyelő, Szűllő Géza hozzánk lett kinevezve. Ismét többen vagyunk.

A „Turóczi jótékony nőegylet“ről, melyről már megemlékeztem a Bars hasábjain, ismét egy szép dolgot jegyezhetek föl. Nevezetesen: a karácsonyi ünnepek alkalmából a zúói képezde gyakorló iskolájának s a szt.-mártoni polgári iskola előkészítő osztályának 25—25 frtot ajándékozott.

A legutóbb, f. hó 21-én tartott megyei közgyűlésen tárgyalatott Gómörmege ismeretes átirata a pausz-láv lapok ellen. Ez átirat Turóczi megyére, minthogy e lapok itt jelennek meg, nagy fontossággal bír s a közgyűlés is igen érdekes volt. Az állandó választmány, mivel a gómöri átirat a nevezett lapoktól a postai szállítás megvonását kívánja, nem értett azzal egyet, mivel ez csak külföldi lapokkal szemben lehetséges, — hanem egy külön fölírat fölterjesztését ajánlja. E fölíratot Lchotzky Lajos alispán terjesztette a közgyűlés elé egy igen szép beszéd kíséretében.

Mudron Pál a nemzetiségiek nevében egy határozati javaslatot nyújtott be, miszerént Gómörmege átirata, mely törvénytelenség alapszik, tudomásul vételessék, az állandó választmány javaslata pedig mellőztessék.

Lchotzky János is nyújtott be egy határozati javaslatot, hogy hívassék föl a kormány figyelme mindazon lapokra, melyek izgatnak, vagy másokat sértetnek, legyenek azok nemzetiségiek, vagy nem. A nemzetiségiek is e mellett foglaltak állást és a maguk javaslatát visszavonták.

Tovább, mint két óráig tartó vita után az állandó választmány fölírata fogadtatott el szótöbbséggel.

Meg kell még említenem, hogy az alispán zárbeszédét, melyben a tót költöket tanította, hogy hogyan kell tót nyelven hazafias verseket írni, még a nemzetiségiek is megélték.

Közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

A vezetésünk alatt levő kisdedőv-intézet karácsonyfa ünnepejének költségeihez járult föl. Lakner Antal plebános ur 10 frttal; a Bars szerkesztősége útján begyűlt 12 frt 70 kr; s a lévai jótékony nőegylet által gyűjtött 15 frt, mely összeghez egyes adakozóktól 24 frt. 55 krt. kaptunk. Ezenkívül a m. t. lévai jótékony nőegylet több darab ruhameüt, Horváth m. kir. honvéd-százados neie öngyásága 6 drb. kendőt ajándékozott szegényebb sorsu gyermekek részére. A begyűlt összegben vásárolt ajándékokból kapott 71 fiu és 114 leányka; a ruhaneműek pedig 14 leányka között osztattak ki.

Midőn ez alkalommal a m. t. adakozóknak összesen és egyenként saját és tanintézetünk ksdedei nevében a legőszintébb hálánkat kifejezzük; egyuttal kedves kötelességünknek tartjuk szerény ünnepejüket megtisztelő nagyérdemű szülőknek és gyermekbarátoknak szives megjelenésükért köszönetünket kifejezni, jó indulatukat és becses rokonszenyüket a jövőre is kikérve. Léva, 1882, december 29-én.

A szt. Vinczéről nevezett nővérek.

Irodalom és művészet.

A „**Szinpad**“ című szaklap, mely a magyar színészetnek ugyszólván egyetlen orgánuma, újévtől életnek XVI-ik évébe lép s ismét hetenként jelen meg, minden vasárnapon. — Ajánljuk az érdekeltek figyelmébe.

A „**Fiume**“ című magyar lap a jövő évtől szintén hetiközlönyvé változik. A magyar tengerparton ez egyetlen nemzeti nyelvünkön szóló lapot melegen ajánljuk a magyar hírlap olvasóközönségnek figyelmébe, ajánljuk az olvasó-egyletek s egybb hasonló testületek pártfogás ba. Előfizetési árak: egész évre 6 frt., félévre 3 frt., negyed évre 1 frt 50 kr

A „**Magyarország**“ című havi folyóirat 3-ik füzetében „Országos magyar egylet“ cím alatt a telepítésre vonatkozólag figyelemreemlő tervvel találkozunk, mely utját vágni a kívándorlónak s általában nagy fontosságu lenne a magyarosodás terjesztésére. E vgből telepítő társaság alakulását sürgeti, mely 10 000 000 frt értékben, — melyről ez összegnek meg eléli értékű sorsjegyeket boesájtana ki, — az államtól földbirtokot venne s ez parcellákban átadná a telepeseknek, kik a társaság irányában fizetési kötelezettséget vállalván, 42 év alatt fizetnek vissza évi részletekben s a kamatokkal. A 4%-től kamatból, 400 000 frtból a társaság minden évben egy új falut állítna föl 100 házzal, melynek mindegyike a hozzá tartozandó földbirtokkal és fölszereléssel 6000 frtot képviselne. E telkek képeznek a sorsjegyek évi nyeresényét, de a nyerő a ház illető egtelek értékét csak kétharmad részben kapná, az egyharmad részt pedig részletekben 42 év alatt visszafizetné a társaságnak. Az állami birtokot így eladtván, a 10 millió frt elő érték, kamatok s kamataival szaporitva, egy magyar nemzeti bank alapja lehetne s akkor nem szorulna a Rothschild és más külföldi pénzesoportokra. A „Magyarország“ folyóirat előfizetési ára negyedévre 1 frt. A már megéent október-decemberi füzetek mutatványul szolgálván, füzetenként 12 krért, a 3 (sűrűn nyomott) 12 krért ív teljedelmű füzet együtt 30 krért rendelhető meg. Kétséget kim lendő legezelszerűben ezen 30 krt és az előfizetési díjat ugyanegy postautalványyn a „Magyarország“ kiadó-hizatalába (Budapest, Sándor utca 12. sz.) küldeni.

Nyilttér.

I.

Eladó szőlő.

Léván, az ó-lévai hegyen a köpinceknél fekvő Lóderer-féle

szőlő szabad-kézből eladó.

Venni szándékozóknak bővebb értesítést ad: Léván, Laufer Béla.

II.

Eladó ujság-papir.

A Bars kiadóhivatalában ócska, ujság-papir kapható.

Szerkesztői üzenetek.

— Szives olvasóinknak, munkatársainknak és levelezőnknek: boldog új évet kívánunk!

— M. J.-nak Jászberény. — Köszöjűk a szives megemlékezést. — A „Bordal“ gazdag értelem-világot tár föl; — kifogásalant. Fölhasználjuk. — Ily dal, hitinek szerént, testvérek nélkül nem született. Vajha megkeresztelhetnök azokat is! — Egyebekről — levélben.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

POLITIKAI NAPILAP.

BUDAPESTI HIRLAP

Megjelenik minden nap, hétfőn és
ünnep utáni napokon is.Szerkesztők és kiadótulajdonosok:
CSUKÁSSY JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyed-
évre 3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt. 20 kr.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap-utca 16. sz.

A t. magyar olvasó közönséghez!

A „BUDAPESTI HIRLAP”-ot egy irói társaság alapította 1881. nyarán s a tisztelt olvasó közönség oly lelkesen fölkarolta iróinak érdekeit, hogy ezek ma már másfélévi munka és siker dicsőségére hivatkoznak.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatot nem kíván se kormánynak, se jobb-se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy mindenről a mi az országon belül, vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren fölmerül: hiven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönségét.

E tekintetben egy bazi lap sem mulja felül a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot. Vannak a nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmében tudósítanak, de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.

A „BUDAPESTI HIRLAP” olvasó közönségén és iróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötelezve, se osztálynak, se pártnak, se kormánynak, se nyilvános, vagy magán társaságoknak: a „BUDAPESTI HIRLAP” a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzüvilágnak, a másik egy egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik a kormánynak, a negyedik zsidóknak, az ötödik a klerusnak, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolczadik egy-egy pártnak a jármát viseli.

A „BUDAPESTI HIRLAP”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezérezkkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Ennek tesz szolgálatot, a ki a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „BUDAPESTI HIRLAP” rendes tartalma a következő: I. Politikai és társadalmi vezérezkkek, II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárczák, mindennap rendszeresen kettő. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezérezk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényszék, vidéki hírvolat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP”

rendes irói: Csukássy József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Rákosi Viktor, Benedek Elek, Kacziány Géza, Berényi László, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötelezik a közönséget és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítók vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

Jövő január első napján kezdjük meg közlését gr. Teleki Sándor ezredes, kitűnő dolgozótársunk, nagyobb munkájának

GARIBALDI RÓL

a mely történetet ir egy regény érdekfeszítő erejével beszél, melynek hősei a most letűnt évtizedek legnagyobb politikai ajkai. Oly mű lesz ez, melynél érdekesebbet és vonzóbbat a magyaros könyvtár ez idő szerint nem fog nyújtani

Ezenkívül gr. Teleki Sándor virágvasárnapján Olaszországban át Párisba utazik. Utba ejti Turint, hogy meglátogassa Kossuthot, kit hazatérte óta nem látott. Párisban betér régi jó barátjához Hugó Viktorhoz, kivel száműzetése idején éveket töltött Jersey szigetén. Azután fölkeresi ifjú Dumas Sándort. Teleki Sándor e nagyérdékű ut emlékeit, benyomásait kizárólag a „BUDAPESTI HIRLAP”-ban fogja közzé tenni. Azt hisszük ennél örvedetesebb hírt alig közölhetnénk t. olvasóinkkal.

A „BUDAPESTI HIRLAP” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.

Előfizetési ára:

Félévre 7 forint. — Évnegyedre 3 forint 50 krajczár. — Egy óra 1 frt 20 krajczár.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czímen:

„Budapesti Hirlap” Budapest, kalap-utca 16. szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „BUDAPESTI HIRLAP”-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t. magyar közönség lekötelező figyeimébe.

CSUKÁSSY JÓZSEF, RÁKOSI JENŐ,
a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai. 332. 3-3.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

Verseny Triestnek!

Czirók János

Fűszerkereskedő Léván

azon előnyös helyzetben van, hogy kávé-szállítványait közvetlen a termelők kezéből kapja; emellett:

a triesti árakkal versenyez.

Egy kilo kávé 1 frt 55.

Ujévtől kezdve, a fogyasztási adó megszüntetése után még olcsóbb!

Ugy helyben, mint vidékre történt megrendelések pontosan s gyorsan teljesítenek.
334.-6.

Minek

Minek

PESTRE?

BÉCSRE?

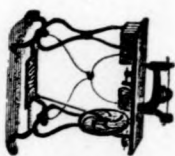
Mikor nélem

minden elő-
pénz nélkül

75 krajczáros részletfizetésre

HOWE, ANGER, SINGER, WEHLER
& WILSON.

Gépet

5 évi jótállás
mellett kapni.

Családi célokra ajánlom, 5 évi jótállásom mellett a Singer gépeket 40 frtéért. Öreg gépek becsereletének, vagy igazítottak jutányos áron; géptük, részek és csolnak, raktáronon mindig találhatók.

FISCHER MIKSA

333. 38-38.

Kereskedésbeni Léván.